

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via Porpora, 127 - 20131 Milano - Tel. 02/26149301 - Fax 02/26149340 - e-mail: clfrat@comunioneliberazione.org

Milan, 16 listopada 2013

Dragi prijatelji,

U petak 11 listopada ukazana mi je milost da budem primljen u privatnu audijenciju pape Franja. Osobno sam doživio ono što već mjesecima vidimo svaki put kad se on pojavi u javnosti: neizrecivu lakoću i bliskost kojom uspostavlja odnos sa svakom osobom, čak i kad se nalazi usred velikog mnoštva.

Mogao sam mu tako opisati put koji smo prešli ovih godina, od smrti don Giussanija. Istakao sam da je cilj svega što smo poduzimali pomoći da vjera postane osobna vjera, jer to je jedini uvjet da u svakodnevnom životu možemo živjeti onu novost života koja nas je privukla.

Na te riječi papa je odmah izrazio svoju bitnu preokupaciju: kršćanski navještaj, Kristovo milosrđe i nježnost moraju moći dosegnuti svakog čovjeka, u bilo kojoj situaciji se nalazio. Zato je inzistirao na potrebi svjedočenja, drugim riječima koliko je važno i potrebno ići u susret drugima. Ne smijemo podleći napasti da zauzmemo obrambeni stav, jer onda postajemo nesposobni odgovoriti na prijeku potrebu prenošenja vjere. Papa je primijetio da jednostavno „obnavljanje“ forma prošlosti ne može kršćanstvo učiniti aktuelnim današnjem čovjeku.

Ovaj me tjedan začudilo kad sam u njegovu govoru sudionicima Plenarne sjednice Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije 14 listopada 2013. pročitao neke od preokupacija koje su izašle na vidjelo u našem razgovoru, a koje bih sada htio podijeliti s vama.

1) Prije svega papa Franjo podsjeća cijeli svijet što znači „nova evangelizacija“ - „u srcu i umu naših suvremenika ponovno probuditi život vjere. Vjera je Božji dar, ali važno je da mi kršćani pokažemo da vjeru živimo konkretno, u ljubavi, slozi, radosti i patnji, jer to budi ista pitanja kao na počecima Crkve: zašto tako žive? Što ih na to tjeru? Ta pitanja su u središtu evangelizacije koja se sastoji u svjedočenju vjere i ljubavi. Ono što nam je potrebno, posebno u ovo vrijeme, su vjerodostojni svjedoci kroz čiji život, ali i riječ, evanđelje postaje vidljivo, svjedoci koji nam pomažu ponovno osjetiti koliko je Isus Krist privlačan, kako je privlačna Božja ljepota... Potrebni su kršćani koji će današnjim ljudima predložiti Božje milosrđe, njegovu nježnost prema svakom stvorenju“.

2) Potom je papa prešao na drugi aspekt pitanja: „Susret, ići u susret drugima. Nova evangelizacija sastoji se u tome da mi poduzmamo korake prema onima koji su izgubili vjeru i duboki smisao života. Taj dinamizam dio je velikog Kristova poslanja – da donese život u svijet, da ljubav Oca donese čovječanstvu. Sin Božji "napustio je" svoje božansko obliče i došao nam u susret. Crkva sudjeluje u tome; svaki je kršćanin pozvan poći u susret drugima,

govoriti s onima koji ne misle kao mi, također s onima koji su druge vjere ili su nevjernici. Pozvani smo sresti sve, jer svi smo stvoreni na sliku i priliku Božju. Možemo ići u susret svima bez straha i bez odricanja vlastite pripadnosti“.

3) Na kraju je papa pozvao da priznamo da „sve to, u Crkvi, nije prepusteno slučaju, improvizaciji. Zahtijeva zajedničko zalaganje za pastoralni plan koji se koncentrira na ono što je bitno, to jest na Isusa Krista. Ne služi ničemu trošiti vrijeme na ono što je sporedno i površno. Treba se koncentrirati na bitno, to jest na stvarni susret s Kristom, s njegovim milosrdjem i njegovom ljubavlju, i ljubiti braću kao što je On nas ljubio“. „Neka nas to potakne da hrabro koračamo novim putevima a da se ne ukrutimo! Možemo se zapitati: kako Crkva djeluje u našim biskupijama i župama? Je li vidljivo ono bitno, to jest Isus Krist?“.

Molim vas da ovo pitanje pape Franja shvatite kao da je upućeno osobno nama – osobito nama koji smo kao pokret samo zato rođeni, kao što svjedoči cijeli život don Giussanija – :svatko od nas, svaka zajednica našeg Pokreta, „čini li ona vidljivim ono bitno, to jest Isusa Krista?“

Papa mi je priznao da je pokret upoznao početkom devedesetih u Buenos Airesu i da je to otkriće za njega bilo poput „friškog zraka“. To ga je navelo da često čita tekstove don Giussanija, jer u njemu je nalazio ono što mu je trebalo za vlastiti kršćanski život. Zamislite kako sam bio ganut kad sam te stvari čuo od onoga tko je danas rimski biskup!

Papa nas bodri da osobno i u zajedništvu živimo vlastitu karizmu, jer zadatak pokreta kao što je naš jest odgovoriti na aktualne potrebe Crkve i svijeta.

Dragi prijatelji, iz blizine i bliskosti pape Franja proizlazi nova odgovornost pred Bogom i pred Crkvom, za mene i sve nas.

Papi sam ispričao neke pojedinosti iz naše stvarnosti, na primjer o našoj prisutnosti na univerzitetu, u školama i raznim sredinama života i rada; opisao sam mu brojne pokušaje kojima karitativnim gestima pokušavamo odgovoriti na potrebe s kojima se susrećemo. Govorio sam o milosti brojnih poziva za svećeničko zvanje kao i za različite oblike posvećenog života. Prije nego što smo se rastali, zamolio me da molim za njega.

Očito je da je taj poziv bio upućen ne samo meni, nego cijelom pokretu. Zato vas molim da njegovu molbu uzmete ozbiljno i svakodnevno molite i prinosite za papu Franja, da mu Bog nastavi davati milost potrebnu za upravljanje Njegovom Crkvom.

Za svakoga od nas pitajmo Gospodina jednostavnost da neprekidno slijedimo Njegov glas koji nas je dosegao jedinstvenim riječima našeg voljenog don Giussanija, a koji nas nastavlja zvati snagom pape Franja.

Od srca grlim svakoga od vas

don Julián Carrón

